

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **Ing. F. S.** narodeného X. bytom v Z. S. č.d. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. júna 2011, č.k. 25Sd/76/2011-49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9. júna 2011, č.k. 25Sd/76/2011-49 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne z 31. decembra 2010 číslo X. v spojení so zmenovými rozhodnutiami z 8. apríla 2011 číslo X. a z 12. apríla 2011 číslo X. **zrušuje** a vec **vracia** odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi **nepriznáva** náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 9. júna 2011, č.k. 25Sd/76/201-49, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 31. decembra 2010 číslo X. v spojení so zmenovými rozhodnutiami z 8. apríla 2011 číslo X. a z 12. apríla 2011 číslo X., ktorými zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok s odôvodnením, že do 22. septembra 2007 nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 a § 274 ods. 1

zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ bol od 1. novembra 2002 poberateľom výsluhového dôchodku podľa § 123 ods. 2 a § 38 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Zb.“). Zastával názor, že doba výkonu základnej vojenskej služby od 28. augusta 1974 do 27. augusta 1976 a doba služobného pomeru od 28. augusta 1976 do 31. októbra 2002 nie je obdobím dôchodkového poistenia, lebo navrhovateľ vykonával službu vojaka z povolania v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, a preto mu nemožno zohľadniť ani I. kategóriu funkcií v súvislosti so znížením dôchodkového veku. Navrhovateľ nedovršil dôchodkový vek (62 rokov veku) už pred 1. júlom 2003, preto nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Krajský súd následne dospel k záveru, že ak odporkyňa preskúmanými rozhodnutiami žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zamietla, rozhodla v súlade so zákonom.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP s tým, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že ako bývalý profesionálny vojak ozbrojených síl Slovenskej republiky ukončil služobný pomer 31. októbra 2002 a ku dňu skončenia služobného pomeru vykonal viac ako 28 rokov služby zaradenej do I. kategórie funkcií. Po skončení služobného pomeru od 1. novembra 2002 mal priznaný výsluhový dôchodok. Pre nárok na výsluhový dôchodok sa však nezhodnocuje zaradenie do I. kategórie funkcií v službe v ozbrojených silách. Týmto výkonom služby po dobu viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií súčasne podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) splnil podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok dosiahnutím veku 55 rokov. Podotkol, že do X. septembra 2007 získal aj 15 rokov poistnej doby vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia, čím splnil aj podmienku trvania doby poistenia pre nárok na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového poistenia. s účinnosťou od X. septembra 2007, preto od dovŕšenia 55 rokov veku požiadal o priznanie

starobného dôchodku. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a jeho návrhu o zrušenie rozhodnutí odporkyne vyhovel.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, lebo dôvody navrhovateľa nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 1 ods. 1 a ods. 3 zákona o sociálnom poistení tento zákon vymedzuje sociálne poistenie, upravuje rozsah sociálneho poistenia, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia, organizáciu sociálneho poistenia, financovanie sociálneho poistenia, dozor štátu nad vykonávaním sociálneho poistenia a konanie vo veciach sociálneho poistenia.

Tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchrannej služby, colníkov ^{1a)} (ďalej len "policajt"), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, ^{1b)} vojakov mimoriadnej služby ^{1c)} (ďalej len "profesionálny vojak"), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ²⁾ ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. b) zákona o sociálnom poistení sociálne poistenie podľa tohto zákona je dôchodkové poistenie, a to

1. starobné poistenie ako poistenie na zabezpečenie príjmu v starobe a pre prípad úmrtia,
2. invalidné poistenie ako poistenie pre prípad poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dôsledku dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu poistenca a pre prípad úmrtia.

Podľa § 6 ods. 1 až 3 zákona o sociálnom poistení poistenec podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá je nemocensky poistená, dôchodkovo poistená alebo poistená v nezamestnanosti podľa tohto zákona.

Poistenec podľa tohto zákona je na účely dôchodkového poistenia aj fyzická osoba, ktorá získala obdobie dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2, 4 a 5.

Poistencom patria práva pri výkone sociálneho poistenia rovnako v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v sociálnom zabezpečení ustanovenou osobitným zákonom.^{23a)}

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom do 31. decembra 2007) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 1 a ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 1. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Zo spisov vyplýva, že odporkyňa preskúmanými rozhodnutiami zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok od dovŕšenia 55 rokov veku teda od X. septembra 2007. Uviedla, že I. kategóriu funkcií v súvislosti so znížením dôchodkového veku nezohľadnila

navrhovateľovi z dôvodu, že doba základnej vojenskej služby (od 28. augusta 1974 do 27. augusta 1976) a doba služobného pomeru (od 28. augusta 1976 do 31. októbra 2002) nie je obdobím dôchodkového poistenia s poukazom na § 255 ods. 5 a § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, lebo ide o obdobie výkonu služby vojaka z povolania v rozsahu, zakladajúcim nárok na výsluhový dôchodok.

Základom pre posúdenie zákonnosti týchto rozhodnutí odporkyne o nároku navrhovateľa na priznanie starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení z dôvodu splnenia vekovej podmienky 55 rokov pri zohľadnení zamestnania v I. kategórii funkcií v súvislosti s výkonom služobného pomeru profesionálneho vojaka bolo potrebné vyriešiť otázku, či zákon o sociálnom poistení vylučuje použitie právnej úpravy, ktorá umožňovala navrhovateľovi skorší odchod do dôchodku.

Navyše bolo potrebné riešiť výklad niektorých pojmov, upravených v zákone o sociálnom poistení v spojitosti so zabránením diskriminácie.

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia rôznych skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo v dôsledku jeho nepriaznivého zdravotného stavu boli riadne zohľadnené, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok dôchodkového poistenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia príslušníkov ozbrojených zborov neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca a vôbec nehodnotí dobu poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že pre poistenci

osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky hodnotí aj so započítaním doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotsky, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Takýto postup, pri ktorom sa nehodnotia príslušníkom ozbrojených zborov v čase vzniku nároku na výsluhovú dávku všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení, upravujúce zachovanie nárokov, vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení tiež nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie znemožnilo pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie doby poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku. Pri posudzovaní tejto skutočnosti treba vziať zreteľ aj na skutočnosť, že nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých

poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom, krátenia ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas, a tým sa znižuje ich osobný mzdový bod a následne aj výška dôchodku. Nad akúkoľvek pochybnosť je takýto postup pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia a poskytla sa im len zvyšná časť dôchodku, zodpovedajúca dobe poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme (samozrejme pri zachovaní výhod z preferovaných zamestnaní, teda napr. pri skoršom odchode do dôchodku), následne vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila po zhodnotení doby poistenia v osobitnom systéme a odpočítať ju od teoretickej výšky dôchodku, vypočítanej pri zohľadnení celej doby poistenia a až takto vypočítaná dávka môže zachovať všetky oprávnené nároky uvedených poistencov osobitného systému a nebude poškodzovať odporkyňu.

Možno len pripomenúť, že zákon o sociálnom poistení nestotožňuje definíciu poistenca podľa § 6 zákona o sociálnom poistení s úpravou poistenia a obdobia dôchodkového poistenia podľa § 60 ods. 2 a § 255 zákona o sociálnom poistení.

Z pôsobnosti zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sú vylúčení príslušníci ozbrojených zborov a ozbrojených síl len za obdobia dôchodkového poistenia, v ktorých vykonávali službu v ozbrojených zboroch a ozbrojených

silách, nie však za ostatné obdobia ich dôchodkového poistenia resp. zabezpečenia (ak osobitné ustanovenia zákona neuvádzajú inak). Toto vylúčenie však nemôže mať za následok ich nižšie dôchodkové nároky, ako by vznikli poistencom všeobecného dôchodkového systému po zhodnotení rovnakej doby poistenia len vo všeobecnom systéme.

Ustanovenie § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov preto nebráni vzniku nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia aj príslušníkovi ozbrojeného zboru alebo ozbrojených síl, ktorý už dosiahol dôchodkový vek podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, splnil podmienky nároku na niektorú z výsluhových dávok a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia (nie dobu poistenia, vyžadovanú u poistenca, ktorý bol poistený výlučne vo všeobecnom systéme).

Za takýchto okolností potom priznanie výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z.z. nevyklučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku. Vylúčenie tohto obdobia sa vzťahuje len na prípady priznania invalidného výsluhového dôchodku, invalidného dôchodku alebo čiastočne invalidného dôchodku podľa § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z. takým spôsobom, že za túto dobu poistenia nepatrí zodpovedajúca časť dôchodku poistenca, ktorý bol pred priznaním týchto dávok poistený v osobitných systémoch dôchodkového poistenia. Pri takomto postupe odporkyňa poskytne dávku dôchodkového poistenia len za obdobie, počas ktorého jej bolo za poistenca zaplatené poistné a poistenca na jeho dôchodkových nárokoch neukráti.

Treba uviesť, že odporkyňa pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa na starobný dôchodok zohľadnila len prvú časť z citovaných ustanovení § 255 ods. 5 a § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a nevysporiadala sa s dôsledkami skutočnosti, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 123 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. a nie invalidný dôchodok ani čiastočne invalidný dôchodok podľa § 40 až 45 a § 101 zákona č. 328/2002 Z.z.

Podľa obsahu administratívneho spisu navrhovateľovi od 1. novembra 2002 bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 123 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z.. Podľa potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 22. novembra 2010, číslo X pre nárok a výšku

tohto dôchodku bola zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby od 28. augusta 1974 do 27. augusta 1976 a doba služobného pomeru profesionálneho vojaka od 28. augusta 1976 do 31. októbra 2002. Za toto obdobie nepatrí navrhovateľovi zodpovedajúca časť starobného dôchodku, na ktorú by mal nárok, ak by celú dobu jeho poistenia bolo potrebné hodnotiť vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Uvedenú skutočnosť však odporkyňa ponechala bez povšimnutia a zodpovedajúcu časť jeho dôchodku z celkovej sumy jeho dôchodkovej dávky nevylúčila po vykonaní výpočtu, označeného v odôvodnení tohto rozsudku.

Navyše tejto dobe prináležalo hodnotenie v I. kategórii funkcií, odôvodňujúce skorší odchod poistenca do dôchodku, a to bez ohľadu na skutočnosť, že vek, rozhodujúci pre vznik nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme poistenec dosiahol až neskôr. Iným výkladom by sa ustanovenie § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení stalo nadbytočným a poistencom by znížený vek odchodu do dôchodku nebolo možné zohľadňovať, hoci svoj vstup do osobitného systému nemohli ovplyvniť.

Táto skutočnosť preto následne znamená, že odporkyňa musí skúmať nárok navrhovateľa nielen s prihliadnutím na § 273 ods. 2 zákona o sociálnom poistení v spojení s § 60 ods. 2 a s § 255 ods. 2 cit. zákona, ale aj podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Uvedené ustanovenie umožňuje vznik nároku na starobný dôchodok pred dovŕšením 62 rokov veku. Rešpektuje predchádzajúcu právnu úpravu zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Pre posúdenie vzniku nároku na starobný dôchodok z dôvodu výkonu zamestnaní zaradených do zvýhodnenej pracovnej kategórie ani podľa zákona o sociálnom poistení nie je možné pre navrhovateľa stanoviť iné, menej výhodné podmienky, ako boli stanovené predchádzajúcou právnou úpravou.

V konaní bolo dostatočne preukázané, že navrhovateľ odpracoval viac ako 20 rokov v zamestnaní zaradenom do I. pracovnej kategórie resp. do I. kategórie funkcií, a preto sa na neho vzťahuje § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, čo znamená, že ak vo zvýhodnenom zaradení v zamestnaní zo zvýhodnenej pracovnej kategórie splnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov veku, potom v súlade s § 21 ods. 1 písm. c)

zákona o sociálnom zabezpečení v spojení s § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení má nárok na skorší odchod do dôchodku bez ohľadu na skutočnosť, že splnil podmienky nároku na výsluhový dôchodok a vek 55 rokov dosiahol až za účinnosti zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľ pritom súčasne splnil aj podmienku viac ako 10 rokov dôchodkového poistenia v civilnom zamestnaní, splnil všetky podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 a 2 v spojení s § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a § 14 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení. Odvolací súd dokonca zastáva názor, že vtedy, ak by navrhovateľ aj nespĺnil podmienku získania viac ako 10 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by potrebnú dobu po zhodnotení poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia vo svojom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi po zohľadnení aj nižšej doby poistenia vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona. Inak odporkyňa núti poistencov, poistených aj v osobitnom poistnom systéme, aby vykonávali zamestnanie po splnení podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok po dosiahnutí ich zvýhodneného dôchodkového veku, čo nie je prípustné a nedokonalú právnu úpravu nárokov na výsluhové dôchodky, ktorá dostatočne nerozlišuje nárok na dôchodok za všetky doby poistenia s výsluhovým dôchodkom, ktorý má súčasne aj znaky výsluhového príplatku a ktorá v osobitnom systéme neposkytuje poistencom osobitného systému starobné, predčasné starobné, invalidné, sirotské, vdovské a vdovecké dôchodky, ktoré by zohľadnili celú dobu poistenia poistenca.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne sú v rozpore so zákonom o sociálnom poistení. Súd prvého stupňa rozhodnutia odporkyne potvrdil na základe nesprávneho právneho názoru, preto odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 250j ods. 2 písm. e) OSP rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne posúdiť nárok navrhovateľa na starobný dôchodok od X. septembra 2007 po zohľadnení civilného zamestnania a určiť jeho výšku

po vykonaní výpočtu dôchodku, zodpovedajúceho dobe zabezpečenia (poistenia) vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Treba zdôrazniť, že navrhovateľovi bol od 1.novembra 2002 priznaný a vyplácaný výsluhový dôchodok, ktorý po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) má charakter dávky v starobe, preto odporkyňa musí postupovať v súlade s článkom 33 Dohovoru č.128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vyhláseného v Zbierke zákonov pod č.416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby profesionálneho vojaka rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č.328/2002 Z.z. Iným postupom by určitá kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku, a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie, ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti.

Odporkyňa je v ďalšom konaní viazaná právnym názorom súdu (§ 250j ods.7 OSP).

Podľa § 250k ods. 1 vety prvej OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Úspešný navrhovateľ v súdnom konaní náhradu trov konania neuplatnil a ani v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli. Preto odvolací súd mu náhradu trov nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová